

Statens landbruksforvaltning
Postboks 8140 Dep
0033 OSLO

Deres ref

Vår ref
201100306

Dato
1. juli 2011

Fastsettelse av endringer i konservesordningen

Landbruks- og matdepartementet har i dag fastsatt endringer i forskrift 22. desember 2005 nr. 1723 om administrative tollnedsettelse for landbruksvarer (heretter FAT). Det bes om at Statens landbruksforvaltning informerer berørte aktører om disse endringene på en hensiktsmessig måte.

Som det fremgår av vedlagte forskrift, innebærer endringene i hovedtrekk at bestemmelser om tollnedsettelse for epleråstoff, grønnsaker og bær til bearbeidingsindustrien er innarbeidet i FAT. Disse bestemmelsene var tidligere nedfelt i forskrift 5. juli 2002 nr. 828 om individuelle tollnedsettelse og fordeling av tollkvoter til konservesindustrien (heretter konservesforskriften av 2002). Materielt sett innebærer endringene at tollkvotesystemet for eplesaft/-pulp/-konsentrat erstattes av moderate tollsatser, mens tollkvotene for bær samt de særlige tollnedsettelsene for både grønnsaker og bær, videreføres i en noe forenklet form.

Forskriftsendringene trer i kraft straks, men likevel slik at allerede tildelte kvoteandeler for eplesaft/-pulp/-konsentrat vil gjelde i samsvar med forutsetningen for tildelingen, dvs. til og med 30. september 2011. Importkvoten på eplesaft/-konsentrat fra EU legges ut på auksjon med virkning fra kalenderåret 2012. Den nye artikkel 19-avtalen med EU innebærer at denne importkvoten vil øke fra 2 300 tonn til 3 300 tonn. En slik endring vil imidlertid først kunne iverksettes etter at avtalen er ratifisert av Norge og EU.

Forslagene til forskriftsendringer ble beskrevet i høringsbrev datert 4. mars 2011. Høringsfristen var satt til 1. juni 2011. Departementet vil i det videre redegjøre for forskriftens endelige innhold, med bakgrunn i de innspill som ble mottatt i forbindelse

med høringen av forskriftsutkastet.

1. BAKGRUNN

I St.prp. nr. 75 (2008-2009) om jordbruksoppgjøret 2009 kapittel 7.8.2, varslet Landbruks- og matdepartementet en gjennomgang av rammevilkårene for produksjon av epler til industriell foredling. Siktemålet var den gang å endre konservesforskriften før det påfølgende års jordbruksoppgjør. Dette arbeidet tok imidlertid noe lengre tid enn forutsatt – blant annet fordi departementet også så behov for en helhetlig gjennomgang av hele konservesordningen.

Det er i dag til dels andre utfordringer enn da konservesforskriften ble fastsatt i 2002.

For det første bygget den gamle konservesordningen på en forutsetning om at det er nødvendig å ha et kvotesystem for import av epleråstoff for å sikre avsetningsmulighetene for norsk produksjon. Importen av ferskpresset eplesaft og eplekonsentrat har økt over mange år. Det er i dag kun en beskjeden produksjon av norsk eplekonsentrat, mens man har fått en framvoksende norsk produksjon av ferskpresset eplejuice. Departementet så derfor behov for å se på hvordan man gjennom offentlige virkemidler kan stimulere produksjonen av ferskpresset eplejuice.

For det andre hadde konservesforskriften unødvendig detaljerte bestemmelser som regulerte kvotestørrelsene på bær, herunder opptrappingsmål for produksjon av norske bær. Disse ble ikke lengre ansett formålstjenlige for å legge til rette for fortsatt norsk produksjon av industribær. Utover disse forholdene så man også at andre virkemidler i konservesordningen til dels var lite målrettet når det gjaldt de hensynene som ordningen var opprettet for å ivareta.

På denne bakgrunn sendte departementet den 4. mars 2011 utkast til endringer i FAT på høring. Et sentralt element i forslaget var å stramme produktomfanget noe inn, slik at ordningen heretter kun skal omfatte epler, pærer, bringebær, jordbær, solbær og kirsebær, samt grønnsaker med norsk kontraktsproduksjon. For å få en tettere kobling mellom avtak av norsk vare og tollnedsettelse, ble det videre foreslått å dele ordningen i tre hovedgrupper – epleråstoff, grønnsaker og bær – med noe ulike regelsett for hver enkelt gruppe. Innenfor to av disse gruppene, bær og grønnsaker, ble det foreslått en ytterligere oppdeling slik at avtak av norsk vare i større grad korresponderer med tollnedsettelse for tilsvarende vare.

I høringsbrevet fremmet departementet forslag om å avvikle kvotesystemet for epleråstoff, og erstatte det med moderate tollsatser på slik import. Videre ble det foreslått at tollfri kvote på eplesaft/-konsentrat fra EU skulle gjøres åpent tilgjengelig for alle aktører gjennom opprettelse av en ny auksjon. Når det gjelder konservesgrønnsaker, ble det foreslått å videreføre dagens system med tollreduksjoner ved avlingssvikt. Det ble likevel lagt til grunn at ordningen burde gjøres mer generell og

dynamisk ved at den ikke lenger knyttes til spesifikke varenummer i tolltariffen. Videre ble tollkvotesystemet for bær foreslått forenklet. Når det gjelder ordningens vareomfang, foreslo departementet bare å videreføre særlige tollnedsettelse der bearbeidingsindustrien avtar norsk vare.

For å tydeliggjøre forholdet til andre tollnedsettelse som gis ved import av landbruksvarer ble det foreslått at konservesordningen innarbeides i FAT under kapittelet om individuelle tollnedsettelse, plassert systematisk sammen med øvrige bestemmelser som regulerer tollnedsettelse til bearbeidingsindustrien. Det ble i denne forbindelse lagt til grunn at konservesordningens formål kunne innfortolkes under hovedformål med FAT, dvs. ”å legge til rette for import av landbruksprodukter som supplement til norsk produksjon ut fra hensynet til forbrukere og næringsmiddelindustrien.”

2. HØRINGEN AV FORSLAGET

2.1 Innledning

Høringsnotatet ble sendt til 30 høringsinstanser. Departementet har mottatt høringssvar fra 21 av disse, hvorav én ikke hadde merknader til forslagene. I tillegg foreligger det høringsuttalelser fra Epleblomsten AS, Lier Bondelag og Hardanger Fjordfrukt BA. Uttalelsene er gjort tilgjengelige på departementets nettsider.

De fleste høringsinstansene er enige i en videreføring av konservesordningen som sådan. Generelt er det støtte til at den reviderte konservesordningen blir innarbeidet i FAT. Det er også aksept for at ordningen blir tredelt for epleråstoff, grønnsaker og bær, med noe ulikt regelsett for hver gruppe. For eksempel framhever Tine SA det som positivt at det innføres en tettere kobling til avtak av norsk vare. Høringsinstansene som representerer ulike deler av konservesindustrien, har imidlertid vært kritiske til departementets forslag om innføring av toll på eplekonsentrat og åpen auksjon for EU-kvoten på epleaft/-konsentrat. I tillegg har det bl.a. vært reist kritikk mot forslaget til nye bærvoter.

I høringen er det fra både NHO Mat og Drikke og Orkla Brands AS fremmet innspill om at poteter bør inn i konservesordningen. I tillegg nevner Norges Bondelag/Norsk Gartnerforbund at dette spørsmålet bør utredes videre. Departementet viser til at dette spørsmålet faller utenfor det som ble sendt på høring. Det utelukkes ikke at det på et senere tidspunkt kan bli aktuelt å innføre en tilsvarende ordning for poteter som for grønnsaker – dvs. tollnedsettelse ved avlingssvikt. Ved en slik vurdering må en se på ulike ordninger som allerede eksisterer for potetektoren, samt vurdere nærmere forholdet mellom matpotetmarkedet og industripotetmarkedet. Departementet vil i revidert tildelingsbrev be Statens landbruksforvaltning (heretter SLF) om å utrede dette spørsmålet videre.

2.2 Departementets merknader til høringsuttalelsene

2.2.1 *Tollnedsettelse for epleråstoff til bearbeiding*

Høringsforslaget

I høringsbrevet ble det foreslått å avvikle dagens ordning med importkvote for epleråstoff, og i stedet innføre moderate tollsatser for slik import. Departementet viste til at omsetningen av ferskpresset eplejuice basert på norske epler har økt betydelig de siste årene. Denne konkurrerer i dag både mot importert ferskpresset eplejuice og eplejuice basert på importert konsentrat. Norsk ferskpresset eplejuice er særlig utsatt for slik importkonkurransen ved at andre bearbeidingsbedrifter kan importere til null toll gjennom konservesordningen. Dagens ordning med importkvote for epleråstoff var, etter departementets oppfatning, ikke godt egnet til å gi et tilstrekkelig importvern for denne produksjonen. For ferskpresset eplejuice ble det foreslått en tollsats på kr 4 pr. kg, og for eplekonsentrat på kr 5 pr. kg. Departementet la videre til grunn at det for eplepulp (varenummer 20.08.9901 i tolltariffen) vil bli fastsatt en felles tollsats for alle importører på kr 5,75 pr. kg i samsvar med preferanse gitt til EU i den nye artikkel 19-avtalen.

Etter forslaget skulle tilgangen til lave tollsatser for eplejuice/-konsentrat fortsatt være koblet til avtak av norsk epleråstoff. For å komme inn under ordningen må et foretak på forhånd ha kjøpt et minstekvantum norsk epleråstoff. Det ble lagt opp til at SLF innen 1. desember hvert år fastsetter dette minstekvantommet ut fra størrelsen på epleproduksjonen til industri det enkelte år. Det ble foreslått at dette minstekvantommet skal kunne todeles mellom små og store bedrifter i samsvar med deres samlede forbruk av epleråstoff. Ved behov ville også SLF kunne differensiere minstekvantommet ytterligere, for eksempel ved å dele inn i flere grupper.

Videre ble det foreslått å gjøre importkvoten på eplejuice/-konsentrat fra EU åpent tilgjengelig for alle aktører gjennom innføring av auksjon f.o.m. kalenderåret 2012. Det ble vist til at dette er i samsvar med dagens praksis for administrering av de fleste andre importkvotene.

Høringsinstansenes syn

Høringsinstansene som representerer ulike deler av konservesindustrien, fremhever at forslaget totalt sett vil påføre norske aktører en betydelig merkostnad i form av toll. Nærings- og handelsdepartementet (NHD) uttrykker tvil om det er riktig å avvikle kvoteordningen for epleråstoff når kvoteordningen for bær fungerer godt. Fornyings-, administrasjons- og kirke departementet (FAD) og Konkurransetilsynet er også skeptiske til å avvikle de tollfrie kvotene for epleråstoff på grunn av prisøkningen for forbruker. Finansdepartementet (FIN) viser til at terskelen for å øke tollvernet bør være høy.

Høringsinstansene fra konservesindustrien mener at innføring av toll på eplekonsentrat bryter med to sentrale forutsetninger som hittil har vært lagt til grunn, nemlig å sørge

for at industrien kan importere til lavest mulig tollbelastning og å sikre konkurransekraften mot importert vare. Konservesindustrien fremhever at forslaget på dette punkt dermed bryter med formålet med dagens konservesordning. Videre påpekes det at markedet for konsentratbasert eplejuice er svært forskjellig fra markedet for ferskpresset eplejuice når det gjelder prisnivå. Dermed vil ikke økt pris i butikk for konsentratbasert eplejuice gi noen effekt på salget av norsk ferskpresset eplejuice. Forslaget vil derimot innebære en lav merkostnad for konsentratbasert eplejuice som vil gi en betydelig konkurransefordel i forhold til ferskpresset eplejuice. Norske epleprodusenter beskyttes ikke gjennom å gi konsentratbasert eplejuice en slik konkurransefordel. Økte tollutgifter vil gjenspeiles i forbrukerprisene på ferdige epleprodukter, noe som vil lede til et synkende forbruk sammenliknet med andre konkurrerende produkter (appelsinjuice, brus etc.).

Norges Bondelag/Norsk Gartnerforbund støtter forslaget om å avvikle systemet med tollfrie kvoter og peker på at formålet om å gi industrien lavest mulig toll ikke kan sees på isolert, men må holdes sammen med hensynet til avtak av norsk vare. Lavest mulig toll kan ikke gis dersom det ikke samtidig fremmer målet om å stimulere til norsk produksjon. Disse høringsinstansene mener det i dag er en for utstrakt bruk av tollnedsettelse til konservesindustrien, men er enig i innføring av moderate tollsatser på epleråvarer forutsatt at internasjonale avtaler ikke gir industrien tilstrekkelige muligheter til nok import til lav eller ingen toll. Det må i så fall samtidig settes et vilkår om avtak av et minstekvantum norsk epleråstoff som må inngå i egen produksjon.

De fleste høringsinstansene, inklusive Konservesfabrikkenes Landsforening, har uttrykt forståelse for behovet for tollbeskyttelse av norsk ferskpresset eplejuice. Epleblomsten mener imidlertid at norsk ferskpresset eplejuice har en så klar smaksfordel fremfor importert ferskpresset eplejuice at det ut fra dagens importnivå er liten grunn til å frykte importkonkurranse. Tine foreslår at tollsatsen for denne råvaren settes til kr 1 pr. kg for å kunne stå i et riktigere forhold til tollsatsen for eplekonsentrat på kr 5 pr. kg. NHO Mat og Drikke og Orkla Brands mener det bør være konsistens når det gjelder tollsats i forhold til forskjeller i råvarekostnader. Lerum Fabrikker AS/Lerum Konserves AS (Lerum) foreslår at ferskpresset eplejuice tas ut av kvoteordningen, og gis en tollsats på kr 4 pr. kg for konservesbedrifter. Norges Bondelag/Norsk Gartnerforbund mener på sin side at departementet bør vurdere om de foreslåtte tollsatsene er høye nok for å oppnå ønsket effekt.

En rekke av høringsinstansene fra konservesindustrien er mot innføring av toll på kr 5,75 for eplepulp på varenummer 20.08.9901 i tolltariffen. Konservesfabrikkenes Landsforening, NHO Mat og Drikke, Orkla Brands og Lerum viser alle til at det ikke blir produsert eplepulp i Norge i dag, og at det derfor ikke er noen norsk produksjon å beskytte. Disse høringsinstansene mener på denne bakgrunn at tollsatsen bør være null. Orkla Brands fremhever at departementets forslag vil innebære en ensidig kostnadsøkning for norsk syltetøyproduksjon, uten at det har betydning eller noen positiv effekt på norsk epleproduksjon eller norsk produksjon av ferskpresset eplejuice.

Nulltoll bør derfor gjelde alle norske bedrifter som produserer syltetøy, uavhengig av om bedriften avtar norsk epleråstoff til drikkeproduksjon eller ikke.

Det er bred støtte både til kravet om fortsatt avtak av norsk epleråstoff som vilkår for tollnedsettelse, og til at råvarene skal inngå i egen bearbeidingsvirksomhet. Også forslaget om innføring av et minstekvantum som vilkår for å kunne oppnå tollnedsettelse får bred støtte. NHO Mat og Drikke, Lerum og Orkla Brands peker imidlertid på at det kan være nødvendig med flere enn to grupper for fastsetting av minstekvantum, fordi en todeling ville kunne være uheldig for mellomstore bedrifter i den grad disse havner i gruppen "store bedrifter". Etter Tines oppfatning vil et høyt minstekvantum, gjerne kombinert med et kvalitets- og distriktstilskudd, gjøre det attraktivt å produsere og levere norske epler til industrien. Norges Bondelag/Norsk Gartnerforbund støtter forslaget om et differensiert minstekvantum. Norges Bondelag/Norsk Gartnerforbund og NHO Mat og Drikke fremhever at uansett løsning er det viktig å sikre at alt produsert konsentrat basert på norsk råvare blir avtatt.

De fleste av høringsinstansene fra konserverindustrien er videre mot å legge EU-kvoten på 2 300/3 300 tonn ut på åpen auksjon. Konserverfabrikkenes Landsforening, NHO Mat og Drikke, Tine, Orkla Brands og Lerum mener at denne kvoten bør fordeles til konserverindustrien som før. Det blir argumentert med at åpen auksjon kan føre til økt import av drikkeklar eplejuice med null toll, noe som vil ha en negativ effekt for produksjonen av ferskpresset norsk eplejuice.

Konkurransetilsynet uttaler at høringen fremstår som mangelfull, i det den ikke omtaler prisutjevningsordningen for epleråstoff som gjennomføres av Konserverfabrikkenes Landsforening. Ordningen har etter deres syn i vesentlig grad bidratt til at det ikke har vært noe problem å få avsatt norske industrieppler. Også Norges Colonialgrossisters Forbund er kritisk til at utjevningsordningen ikke omtales, og mener at denne er å foretrekke fremfor importvern. Epleblomsten foreslår at departementet viderefører en prisutjevningsordning i regi av SLF. Lier Bondelag påpeker på sin side at dagens prisutjevningsordning virker konkurransevridende fordi det kun er medlemmer av Konserverfabrikkenes Landsforening som har hatt økonomiske fordeler av ordningen. Også Norges Bondelag/Norsk Gartnerforbund er kritiske til utjevningsordningen og viser til at den har gjort det vanskelig å få til reelle prisforhandlinger med enkeltbedrifter. Dette har ført til at produsentene ikke har kunnet forhandle frem bedre priser fra enkeltaktører som ønsker norske råvarer og som er opptatt av at norske råvarer gir deres produkter et smaksfortrinn.

Departementets vurdering

Departementet viser til at hovedformålet i konserverforskriften av 2002 var "å stimulere til innenlands produksjon av råvarer til konserverindustrien". Slik det er redegjort for i høringsnotatet, var ikke importkvoteordningen for epleråstoff godt egnet til å ivareta dette formålet. Enhver endring i ordningen må således først og fremst ta utgangspunkt i hensynet til å sikre norsk produksjon. Dersom hovedformålet først er ivaretatt, er det

imidlertid ingen grunn til å gi industrien høyere tollbelastning enn nødvendig, jf. konservesforskriften av 2002 § 1. Som det vil fremgå i det videre, mener departementet balanseringen av disse forutsetningene er oppfylt gjennom innføringen av moderate tollsats. Det er således ikke holdepunkter for verken å hevde at systemet strider mot ovennevnte formålsbestemmelse eller tilsvarende regel i FAT § 1. Som nevnt i høringsnotatet, legges det til grunn at konservesordningens formål vil kunne videreføres fullstendig innenfor rammene av FAT § 1.

Departementet er enig i at terskelen for å øke tollvernet generelt bør være høy. Imidlertid er det behov for tollbeskyttelse dersom norsk produksjon av ferskpresset eplejuice skal ha en fremtid. Slik beskyttelse ble ikke oppnådd gjennom den tollfrie importkvoten for epleråstoff fordi forskjellen i råvarekostnad mellom ferskpresset norsk eplejuice og tilsvarende importert vare er på minimum kr 4 pr. liter. Dette var utgangspunktet for departementets forslag til tollsats for eplejuice (varenummer 20.09.7100 i tolltariffen). Departementet kan ikke se bort fra at en noe dyrere importert eplekonsentrat kan bidra til å vri forbruket i retning av for eksempel appelsinjuice. Departementet mener likevel denne virkningen vil være begrenset og uansett underordnet behovet for et fungerende tollvern på eplejuice.

På den annen side er det slik at det er klare substitusjonseffekter mellom ferskpresset eplejuice og konsentratbasert eplejuice. Konsentratbasert eplejuice har en utsalgspris i butikk fra kr 10 - 20 pr. liter. Ferskpresset eplejuice har tilsvarende en utsalgspris i butikk fra i underkant av kr 20 til om lag kr 50 pr. liter, der den importerte eplejuicen er lavest i pris. En kan også finne norsk ferskpresset eplejuice til under kr 30 pr liter. Selv om det er flere kvalitetssegmenter, er det i sum klare konkurranseflater mellom ferskpresset eplejuice og konsentratbasert eplejuice. Å innføre toll på eplejuice uten å ha toll på eplekonsentrat (varenummer 20.09.7900 i tolltariffen), vil dermed gi en urimelig konkurransefordel for konsentratbasert eplejuice. Departementet finner likevel ikke grunnlag for å innføre en tilsvarende toll for eplekonsentrat basert på forskjeller i råvarekostnader. Det ville i tilfelle betydd en tollsats på om lag kr 25 for eplekonsentrat.

Hensynet til norsk konservesindustri gjorde at departementet i høringen foreslo en tollsats på kr 5 pr. kg eplekonsentrat. Dette ville gitt en kostnadsøkning pr. liter eplejuice på om lag 80 øre, noe som må anses beskjedent sammenlignet med økningen på kr 4 for ferskpresset eplejuice. Det er slik sett riktig, som påpekt av flere høringsinstanser, at innføringen av toll vil styrke importert konsentratbasert juice i forhold til importert ferskpresset juice. Det er likevel slik at innføring av toll på eplejuice og -konsentrat vil styrke konkurransesituasjonen for norsk ferskpresset eplejuice, også i forhold til den konsentratbaserte importen.

Siden beskyttelsesbehovet i første rekke er relatert til importert ferskpresset eplejuice, er det også her tollsatsen er høyest pr. liter eplejuice. Departementet er slik sett betenkt på å gå lavere enn kr 4 pr. kg i toll for ferskpresset eplejuice fordi en da bryter

med prinsippet om å dekke forskjeller i råvarekostnader mellom norsk og importert eplejuice.

For ytterligere å lette overgangen for konserverindustrien, er departementet kommet til at tollsatsen settes til kr 4 både for eplesaft og eplekonsentrat. Effekten for forbrukerprisene av dette kan anslås til kr 5 pr. liter for importert ferskpresset eplejuice, men i underkant av kr 1 pr. liter for importert konsentratbasert juice som utgjør det alt vesentlige av importen. Tilsvarende settes tollsatsen for pæresaft/-konsentrat ned til kr 4 pr. kg. Kostnadsøkningen for industrien hensyntatt mulige tilpasninger i import av andre råvarer til blandingsprodukter, kan dermed nedjusteres til 20 - 30 mill. kroner. Estimater inkluderer ikke auksjonsgebyr for EU-kvoten.

Departementet er for øvrig ikke enig i at kvoteordningene for bær og epleråstoff kan vurderes etter samme kriterier. Mens norsk epleråstoff utgjør under 5 % av råstoffbehovet for eplejuice, er tilsvarende tall i bærsektoren 30 – 50 %. I tillegg er kvoteordningene for bær utformet slik at de gir en sterkere stimulans til norsk produksjon enn kvoteordningen for epleråstoff. Kvotene for epleråstoff har blitt utvidet i takt med forbruksøkningen og norskandelen har gått ned over tid. Stimulansen til satsing på norske råvarer har dermed vært svak. Slik sett er det etter departementets vurdering konsistent å beholde kvoteordningen for bær samtidig som den tilsvarende ordningen for epleråstoff erstattes med moderat toll.

Til synspunktene om manglende avsetningsproblemer for norsk ferskpresset eplejuice vil departementet bemerke at både kvantum og pris i så tilfelle må vurderes. Realiteten er at et gjennomsnittlig årlig kvantum på rundt 1 400 tonn epler kun har hatt avsetning som norsk eplekonsentrat til en svært lav pris til primærprodusent. Intensjonen med satsingen på ferskpresset norsk eplejuice er blant annet at en større andel av epler til press kan ende opp som ferskpresset norsk eplejuice. Dette blir også i 2012 fulgt opp med innføring av et nytt produsentrettet tilskudd over jordbruksavtalen for epler og pærer til press.

Når det gjelder innføringen av åpen auksjon på EU-kvoten, er departementet enig i at det vil være uheldig for norsk produksjon dersom denne tollfrie kvoten utelukkende blir brukt til import av konsumpakket, ferskpresset eplejuice. På den annen side er det ikke aktuelt å innføre historisk fordeling av denne kvoten, med mulig sementering av dagens struktur i konserverindustrien som resultat. Departementet står derfor fast ved innføring av auksjon på EU-kvoten, men vil begrense kretsen av mulige auksjonsdeltakere til bedrifter omfattet av konserverordningen for epleråstoff. Dette vil kunne bidra til å redusere usikkerhet rundt virkningene av ny konserverordning og stimulere konserverbedrifter til å oppfylle vilkåret om kjøp av et minstekvantum norsk epleråstoff. Departementet vil fortløpende vurdere virkningene av en slik avgrensning av antallet auksjonsdeltakere.

Ved ratifisering av ny artikkel 19-avtale vil ordinær toll for eplepulp (varenummer 20.08.9901 i tolltariffen) bli satt til kr 5,75 pr kg. I høringen foreslo departementet at denne tollsatsen skulle gjelde for alle importører – også aktørene i konservesindustrien. I følge departementets forslag ville gjeldende RÅK-tollsats gjelde for 20.07.9905 (kr 5,30 pr. kg) og 20.07.9909 (kr 1,76 pr. kg). I dag inngår alle disse tollinjene for eplepulp i den tollfrie kvoten for epleråstoff. Departementet viser til at syltetøyindustrien importerer om lag 2/3 av eplepulpen på varenummer 20.07.9909 og 1/3 på varenummer 20.08.9901. Kostnadsøkningen med innføringen av toll på eplepulp kan anslås til 1,5 mill. kroner, dvs. omtrent halvparten av industriens eget anslag.

Departementet vil til synspunktet om at det ikke er norsk produksjon av eplepulp og at tollsatsen derfor bør være null, minne om at produkter uten norsk produksjon generelt er fjernet fra konservesordningen fordi det er vanskelig å begrunne en særbehandling av konservesbedrifter i forhold til andre bedrifter, så lenge særbehandlingen ikke er koblet til avtak av norsk råstoff. Etter dette vil alle aktører bli likebehandlet ved import av eplepulp på varenumrene 20.07.9905, 20.07.9909 og 20.08.9901. Dette innebærer at alle importører som får innrømmet tollnedsettelse for eplepulp på varenummer 20.08.9901 i medhold av FAT § 11, vil få en tollsats på kr 5,75 fra 1. oktober 2011 – dvs. samme tollsats som fremgår av artikkel 19-avtalen. Fra tidspunkt for iverksettelse av artikkel 19-avtalen vil denne tollsatsen bli inntatt i tolltariffen og dermed gjelde alle. Fra 1. oktober 2011 vil også bearbeidingsbedrifter måtte importere eplepulp under varenummer 20.07.9905 og 20.07.9909 til gjeldende RÅK-tollsats.

Innføringen av minstekvantum for kjøp av norsk epleråstoff er fra departementet side knyttet til en oppdeling i to grupper, små og store bedrifter. SLF fastsetter minstekvantum pr. 1. desember og kan om nødvendig dele avtaket inn i flere enn to grupper. Det er imidlertid et oversiktlig antall aktører i ordningen. Det er også et begrenset kvantum norsk epleråstoff som skal fordeles sammenlignet med importkvantumet. Departementet vil minne om at minstekvantum epleråstoff både kan oppfylles i form av epler til press, eplejuice eller eplekonsentrat. Det er en intensjon at alt norsk eplekonsentrat skal avsettes, men som nevnt i høringsbrevet innebærer ikke forslaget noen avsetningsgaranti for selger.

Den private prisutjevningsordningen for epleråstoff i regi av Konservesfabrikkenes Landsforening er ikke en del av virkeområdet til gjeldende forskrift og er slik sett ikke en del av høringstilfanget. De konkurranserettslige spørsmålene som denne ordningen eventuelt reiser er en sak for Konkurransetilsynet. Departementet ser det uansett ikke som ønskelig at SLF skal administrere en utjevningsordning som sikrer alle bedrifter samme råstoffkostnad i produksjon av eplejuice. Dette vil regulere forholdene i industrien ut over det som er landbrukspolitisk nødvendig.

2.2.2 Tollnedsettelse for grønnsaker

Høringsforslaget

I høringsbrevet ble det foreslått å videreføre dagens system med tollreduksjoner for konservesgrønnsaker ved avlingssvikt. Forslaget innebar imidlertid en kodifisering av praksis etter konservesforskriften av 2002 som innebærer at det åpnes for tollnedsettelse når det foreligger en avlingssvikt på minst 10 %. Videre ble det foreslått å gjøre bestemmelsen generell og dynamisk ved at hjemmelen til tollnedsettelse ikke lenger skulle knyttes til spesifikke varenummer i tolltariffen. Etter forslaget ville det således være opp til SLF å definere om en kontraktsproduksjon har et omfang på landsplan som gjør at bestemmelsen om tollnedsettelse ved avlingssvikt kommer til anvendelse.

Høringsinstansenes syn

De fleste høringsinstansene har ikke hatt merknader til departementets forslag. NHD og Toll- og avgiftsdirektoratet (TAD) uttrykker begge sin støtte til at bestemmelsen gjøres mer generell og dynamisk ved at hjemmelen for tollnedsettelse ved avlingssvikt ikke lenger knyttes til spesifikke varenummer. Norges Bondelag/Norsk Gartnerforbund og Norsk Landbruksamvirke påpeker imidlertid at industrien kan skaffe seg råstoff på gunstige vilkår gjennom hele året ved å benytte de tollpreferansene som er gitt i EØS-avtalen, frihandelsavtaler og GSP/MUL-land. Dette skulle tilsi mindre behov for tollnedsettelse.

Departementets vurdering

Departementet fastholder forslaget og viser til høringsbrevet kapittel 3.3 samt merknadene til § 18c nedenfor.

2.2.3 Importkvoter og tollnedsettelse for bær

Høringsforslaget

I høringsbrevet ble det foreslått å videreføre hovedtrekkene i dagens system med importkvoter for jordbær, bringebær og solbær, herunder hovedprinsippene for fordeling av tollfrie kvoter. I tillegg ble det foreslått å videreføre noen av de individuelle tollnedsettelsene. Det ble også fremsatt forslag om å inkludere kirsebær i ordningen. Ettersom dette dreier seg om et relativt begrenset kvantum, ble det foreslått at kirsebær kunne inngå i en felles importkvote for solbær/kirsebær. Dette betyr at tildeling av importkvote for slike bær skulle baseres på samlet avtak av tilsvarende norsk vare.

I forslaget ble det videre tatt sikte på å forenkle kvotesystemet for bær slik at de tollfrie kvotene skulle kunne stå fast for en lengre periode, for eksempel tre-fire år. De nye importkvotene ble foreslått videreført på samme nivå som tidligere kvoter for jordbær og bringebær, dvs. henholdsvis 3 000 tonn og 1 100 tonn. EU-kvoten for jordbær (som inngår i de nevnte 3 000 tonn) vil øke fra 1 900 tonn til 2 200 tonn i medhold av den nye artikkel 19-avtalen. For solbær-/kirsebærkonsentrat m.v. ble det foreslått en ny kvote

på 310 tonn. Den nye EU-kvoten på 150 tonn solbærsaft/-konsentrat var inkludert i dette.

Departementet foreslo også at dagens hjemmel for SLF til å øke importkvotene ved betydelig økning i forbruket ikke skulle videreføres. Dette innebar at en eventuell forbruksøkning innenlands ville måtte dekkes med norsk produksjon eller import til ordinær toll.

Avslutningsvis foreslo departementet å endre rapporteringsåret for forbruk av norske bær fra 1. juli–30. juni til 1. juni–31. mai. Ut fra forenklingshensyn ble det foreslått kun én årlig fordeling av importkvotene.

Høringsinstansenes syn

Blant de høringsinstansene som har uttalt seg, er det bred enighet om at kvoteordningen for bær bør videreføres om lag som i dag. A.L Gartnerhallen fremhever at ordningen er nødvendig for en fortsatt industribærproduksjon. Norges Bondelag/Norsk Gartnerforbund og Norsk Landbrukssamvirke slutter seg til forslaget om en tettere kobling mellom avtak av norsk vare og tildeling av tollkvoteandel for tilsvarende vare. Lerum er positiv til forslaget om å endre rapporteringsåret til 1. juni t.o.m. 31. mai, samt kun én årlig tildeling av kvote. Videre slutter Lerum seg til forslaget om å inkludere kirsebær i en felles kvote for solbær og kirsebær slik at tildeling av importkvote for solbær/kirsebær blir basert på samlet avtak av tilsvarende norsk vare.

Høringsinstansene fra konserverindustrien er imidlertid gjennomgående negative til å videreføre størrelsen på dagens bærvoter for flere år framover. Disse instansene argumenterer med at størrelsen på kvotene er for lav, samt at det i dag importeres betydelige kvanta med full toll. Konkret foreslås å sette importkvoten for jordbær til 3 400 tonn, bringebær til 1 350 tonn eller 1 400 tonn og solbær/kirsebær til 340 tonn konsentrat. Forslaget for jordbær støttes av Gartnerhallen. Både Gartnerhallen og Norsk Bær dyrkerlag mener for øvrig at ambisjonsnivået for kvantum norske bringebær til industri bør økes. Gartnerhallen foreslår konkret at produksjonsmålet for norske bringebær økes med 200 tonn.

NHO Mat og Drikke, NHD, FAD, Lerum, Orkla Brands og Norges Colonialgrossisters Forbund er alle kritiske til departementets forslag om å oppheve SLFs mulighet til å øke importkvotene ved betydelig forbruksøkning. Det vises til at forslaget i vesentlig grad vil forverre rammebetingelsene for konserverindustrien. Norges Bondelag/Norsk Gartnerforbund og Norsk Landbrukssamvirke påpeker på sin side at det ikke bør være automatikk mellom økt forbruk og økning i tollkvotene.

Departementets vurdering

Departementet er enig i at importkvotene for bær må fastsettes i forhold til realistiske prognoser for leveranser av norsk produksjon, inkludert en viss sikkerhetsmargin.

Samtidig bør bærvotene være relativt stabile fra år til år av hensyn til primærproduzentene og bearbeidingsindustrien.

Departementets høringsbrev innebar en videreføring av bærvoter for 2010/2011, uten at det ble gjort noen ny vurdering av tilgangen på norske bær. Departementet finner grunnlag, basert på industriens anslag over norsk produksjon av jordbær, for å øke kvotene sammenlignet med kvotene for 2010/2011. Etter dette fastsettes importkvoten for jordbær til 3 400 tonn.

Når det gjelder importkvoten for solbær-/kirsebærkonsentrat, har Konserverindustriens Landsforening ingen merknader til at et kvantum på 120 tonn kirsebærkonsentrat inngår i kvoten. Foreningen mener derimot at departementets forslag om 190 tonn solbærkonsentrat bør økes til 220 tonn, slik at samlet kvote fastsettes til 340 tonn. Basert på oppgaver over historiske norske leveranser samt antatt råvareforbruk i industrien, kan departementet slutte seg til dette.

Når det gjelder importkvoten for bringebær, har departementet merket seg at industrien og råvareproduzentene ikke er enige om produksjonspotensialet for bringebær til industri. Departementet mener at ekspansjonsmulighetene er større for bringebær enn for jordbær. For å reflektere dette fastsettes importkvoten for bringebær til 1 300 tonn, dvs. i underkant av det industrien foreslår.

Sammenliknet med høringsutkastet vil ovennevnte økninger i bærvotene tilsvare om lag 5 mill. kroner i redusert toll for bearbeidingsindustrien.

SLFs mulighet til å øke bærvotene ved betydelig forbruksøkning (10 %) blir framhevet som viktig av mange høringsinstanser. Denne muligheten har vært brukt i enkelte tilfeller de siste årene, sist i 2008/2009. Forslaget om å oppheve bestemmelsen ble oppfattet av mange høringsinstanser som en betydelig innskrenking av industriens rammebetingelser. Departementet vil peke på at bærforbruket i industrien er nokså stabilt, samt at man øker kvotene betydelig i forhold til det som fremgikk av høringsforslaget. Dermed er det lite trolig at en slik hjemmel vil bli brukt med det første. Departementets konklusjon blir etter dette at en er åpen for å vurdere kvotenes størrelse på nytt framover i tid dersom reell forbruksøkning i industrien skulle tilsi dette, men uten å videreføre dagens hjemmel for SLF til å øke kvotene med tilbakevirkende kraft.

2.2.4 Endringer i ordningens vareomfang

Høringsforslaget

Ett av hovedmålene med revideringen av konserverordningen har vært å målrette ordningen mot råvarer det er norsk produksjon av. Det ble derfor foreslått å endre ordningens vareomfang til kun å inkludere varer der bearbeidingsindustrien faktisk avtar norske råvarer. En del varer på konserverforskriften av 2002 vedlegg 1 og § 5

fjerde til sjette ledd ble derfor foreslått enten opphevet eller behandlet etter de generelle FAT-bestemmelsene. Det vises for øvrig til høringsnotatet kapittel 3.5.

Høringsinstansenes syn

Norges Bondelag/Norsk Gartnerforbund og Norsk Landbrukssamvirke slutter seg til forslaget om å stramme inn ordningens vareomfang. Samtidig fremheves det at produkter som tas ut av ordningen, må kunne tas inn igjen dersom det igjen oppstår en norsk produksjon. Det er heller ingen grunn til å ha spesielle tollnedsettelse for råvarer nevnt under grønnsaker fordi flere av disse lar seg importere tollfritt gjennom året i medhold av internasjonale avtaler. Disse høringsinstansene påpeker videre at man bør være varsom med å gi tollnedsettelse til bærblandinger som inneholder bærslag som produseres i Norge.

Konservesfabrikkenes Landsforening, NHO Mat og Drikke, Lerum og Orkla Brands er negative til at særskilte tollnedsettelse for boysenbær og bjørnebær ikke videreføres. Det vises til at forbruket av disse bærene har gått noe ned de siste årene samtidig som bringebærforbruket har økt. Så lenge det ikke kan dokumenteres en substitusjons-effekt, vil også dette kun medføre en økt tollbelastning. Lerum og Orkla Brands er også negative til økning i toll på plommekonsentrat og frosne plommer ut i fra et kostnadsperspektiv.

Departementets vurdering

I de tilfeller hvor det ikke er norsk produksjon av en råvare, vil det heller ikke være grunnlag for å innrømme bearbeidingsindustrien særskilte fordeler. Disse varene bør derfor behandles av de generelle FAT-bestemmelsene. For ikke å påføre bearbeidingsindustrien ekstra kostnadsøkninger har departementet lagt opp til at tollsatser i tidligere konservesordning i de fleste tilfeller videreføres, men slik at disse nå vil gjelde for alle aktører gjennom FAT. Av vedlegg 2 til dette brevet fremgår tollsatser for de ulike produktene.

3. MERKNADER TIL DE ENKELTE BESTEMMELSENE

3.1 Endringer i FAT

Til § 18b Epler til bearbeiding

Bestemmelsen regulerer vilkår for individuelle tollnedsettelse for epleråstoff til bearbeiding.

Av første ledd første setning fremgår det at individuelle tollnedsettelse kan gis til foretak som først har kjøpt og som senere bearbeider et minstekvantum norsk epleråstoff, i forskriften angitt som "pressepler, eplesaft eller -konsentrat". Begrepet "pressepler" er benyttet for å tydeliggjøre at ordningen ikke omfatter ulike former for håndtering av epler som går til konsum. Minstekvantumet fastsettes av SLF etter en skjønnsmessig vurdering basert på størrelsen av epleproduksjonen til industri det

enkelte år. Dette minstekvantumet kan differensieres ut fra omfanget av bedriftenes samlede forbruk av epleråstoff, jf. kapittel 2.2.1 samt høringsnotatet kapittel 3.2.

For å kunne få tollnedsettelse må det norske epleråstoffet være kjøpt i inneværende periode (1. oktober–30. september), og kjøpet må være foretatt før tollnedsettelsen kan gis. Med ”kjøp” menes i denne sammenheng at eiendomsretten til varen må være overdratt til kjøperen, men uten at det stilles krav til fysisk overlevering av varen.

Det er derimot ikke noe tilsvarende vilkår om at selve bearbeidningen av det kjøpte epleråstoffet må være gjennomført. I prinsippet kan dette skje på et hvilket som helst tidspunkt. Det sentrale er at et kvantum tilsvarende minstekvantumet må bearbeides i egen virksomhet. Dette kvantumet kan dermed ikke videreselges uten å komme i strid med vilkårene for tollnedsettelsen. Bestemmelsen er imidlertid ikke til hinder for at epleråstoffet kan bearbeides flere ganger av ulike foretak, og at hvert enkelt foretak kan oppfylle vilkårene for tollnedsettelse på selvstendig grunnlag. Oppfyllelse av bestemmelsene om minstekvantum vil bli kontrollert i ettertid før tildeling av individuelle tollnedsettelse for påfølgende kalenderår.

Som ellers i forskriften, fastslås det at tollnedsettelse ”kan” innrømmes dersom vilkårene ellers er oppfylt. Dette innebærer at det kan tenkes tilfeller der SLF vil ha skjønnsmessig adgang til å avslå søknader der en tollnedsettelse vil kunne virke i strid med formålet med ordningen. For eksempel vil det i særlige tilfeller kunne trekkes en nedre grense for hva som kan regnes som ”bearbeiding” etter forskriften.

Første ledd annen setning fastslår at tillatelse til nedsatt tollsats (TNT) tidligst gis virkning fra 1. januar og gjelder ut kalenderåret. Bestemmelsen innebærer et avvik fra den alminnelige hovedregelen i FAT § 10 om at TNT gis gyldighet fra den dato søknaden er registrert hos SLF. Dette betyr at foretaket kan søke på et hvilket som helst tidspunkt, men perioden for tollnedsettelse får da tilsvarende kortere gyldighet.

Av annet ledd fremgår det at SLF fastsetter minstekvantum innen 1. desember. Bestemmelsen er både en hjemmel og en instruks til SLF om å fastsette minstekvantum i etterkant av hver eplehøst.

Til § 18c Grønnsaker til bearbeiding

Paragrafen gir nærmere bestemmelser om individuelle tollnedsettelse i situasjoner med avlingssvikt på norske grønnsaker.

Av første ledd fremgår det at individuelle tollnedsettelse for grønnsaker bare kan innrømmes dersom det oppstår avlingssvikt på landsbasis innenfor en kontraktsvare på minst 10 % i forhold til samlet kontrahert kvantum. Med ”kontraktsvare” menes den grønnsak som er omfattet av leveringskontrakt inngått mellom produsent og

bearbeidingsforetak. I vurderingen av omfanget av avlingssvikten skal SLF vurdere samlet kontrahert kvantum på landsbasis av den aktuelle grønnsaken.

Etter annet ledd fastsettes tollnedsettelsen for et kvantum som bestemmes av differansen mellom foretakets kontraherte kvantum og det som foretaket rent faktisk har fått levert fra sine tilknyttede norske produsenter. Nedsatt tollsats skal tilsvare differansen mellom prisen på norsk kontraktsvare og prisen foretaket må betale for tilsvarende importert vare. I dette ligger det at det ved fastsettelsen av tollsatsen skal tas høyde for at importert vare allerede kan ha gjennomgått bearbeidingsprosesser. Bestemmelsens ordlyd er noe endret i forhold til høringsutkastet som følge av dette forholdet.

Ut fra hensynet til fleksibilitet er bestemmelsen ikke knyttet til konkrete varenummer. Både dagens kontraktsproduksjoner av grønnsaker og eventuelt nye kontraktsproduksjoner av betydning vil være omfattet. I medhold av tredje ledd er likevel SLF gitt adgang til å avslå søknader om tollnedsettelse dersom kontraktsproduksjonen har et ubetydelig omfang på landsplan.

Til § 18d Bær til bearbeiding

Paragrafen regulerer vilkår for tollnedsettelse innenfor tollkvoteandel og individuelle tollnedsettelse for bær til bearbeiding.

Av første ledd første punktum fremgår det at det kan innrømmes tollfritak innenfor andel av tollkvotene for jordbær, bringebær, solbær/kirsebær, jf. vedlegg 6b, til foretak som har bearbeidet norske jordbær, bringebær, solbær eller kirsebær i foregående periode (1. juli–30. juni). I tillegg må også det importerte kvantumet inngå i egen bearbeidingsvirksomhet. Selve beregningen av tollkvoteandelen skjer i medhold av annet ledd.

For nye foretak uten dokumentert bearbeiding foregående periode er det gitt en unntaksregel i første ledd annen punktum, slik at disse kan innrømmes tollfritak innenfor kvoteandel dersom foretaket i inneværende periode har inngått bindende avtale om kjøp av slike varer til bruk i egen bearbeidingsvirksomhet. At foretaket må ha ”inngått bindende avtale om kjøp” innebærer at man må ha kontrahert det aktuelle kvantumet, jf. beregningen av tollkvoteandel etter annet ledd annet punktum.

Annet ledd første punktum angir hvordan tollkvoteandelen beregnes for det enkelte foretak. Importkvotene fordeles innenfor tre ulike grupper: jordbær, bringebær og solbær/kirsebær. Tollkvoteandeler tildeles deretter ut fra foretakets andel av totalforbruket av norsk råvare til bearbeiding i perioden 1. juni–31. mai. Med ”totalforbruk” menes her det samlede kvantum norske bær som har medgått i bearbeidingsindustrien innenfor hver av gruppene. Norske bær som bearbeides utenlands under ordningen for utenlandsk bearbeiding inngår også i foretakets andel av totalforbruket.

Tredje ledd hjemler SLFs adgang til å fordele tollkvoteandeler med angivelse av opprinnelsesland. Bakgrunnen for denne bestemmelsen er at Norge har gitt EU tollfrie importkvoter for fryste jordbær, fryste bringebær og solbærsaft/-konsentrat.

Av fjerde ledd fremgår det at tollkvoteandeler er omsettelige. Tollkvoteandeler kan imidlertid bare selges til andre foretak som oppfyller vilkårene i første ledd. Foretak som selger sin kvoteandel plikter å gi SLF skriftlig melding om overdragelsen. Bestemmelsen er ikke til hinder for at bare deler av kvoteandelen avhendes. Omsetning av og søknad om uttak på kvoteandel må, som for øvrige tollkvoteandeler som SLF administrerer, skje innenfor kvoteåret.

Femte ledd fastslår at alle foretak som har ervervet rett til tollkvoteandel i medhold av første ledd, også kan innrømmes individuell tollnedsettelse for en rekke råvarer som benyttes i slike bearbeidingsvirksomheter. Vareomfang og tollsatsen for disse varene er spesifisert i vedlegg 6c.

Til vedlegg 6a

Vedlegg 6a omfatter vareomfanget for tollnedsettelse i medhold av § 18b. Benevnelsene av vareslag i vedlegget er justert i samsvar med høringsinnspill fra TAD.

Til vedlegg 6b og 6c

I samsvar med høringsinnspill fra SLF er høringsutkastets vedlegg 6b delt i to. Vedlegg 6b angir nå størrelsen på de ulike bærvotene, mens nytt vedlegg 6c angir tollsatsene ved innrømmelse av individuelle tollnedsettelser i medhold av § 18d siste ledd. Videre er benevnelsene av vareslag i vedlegget justert i samsvar med høringsinnspill fra TAD.

3.2 Endringer i tollkvoteforskriften

Som redegjort for i kapittel 2.2.1 har departementet bestemt at auksjonen av EU-kvoten for epleaft/-konsentrat skal avgrenses til konservesbedrifter. Alminnelige vilkår for deltakelse på auksjon fremgår av forskrift 10. oktober 2008 nr. 1132 om fordeling av tollkvoter for landbruksvarer (tollkvoteforskriften) § 15. Gjennom en tilføyelse av et nytt tredje ledd fremgår det at det er et tilleggsvilkår at budgivere ved auksjonen av EU-kvoten må oppfylle vilkårene i FAT § 18b første ledd. Som en overgangsordning vil foretak som har fått tildelt tollkvoteandel for epleaft/-pulp/-konsentrat i medhold av konservesforskriften av 2002 § 8 for perioden 1. oktober 2010–30. september 2011, få delta på auksjon for kvoteåret 2012.

3.3 Til ikrafttredelse og overgangsbestemmelsen

Forskriftsendringene trer i kraft 1. juli 2011. Konservesforskriften av 2002 §§ 8 og 9 som gjelder fordeling og omsetning av tollkvote for epleaft/-pulp/-konsentrat oppheves imidlertid først med virkning fra 1. oktober 2011. Allerede tildelte tollkvoteandeler etter konservesforskriften av 2002 har gyldighet ut september 2011, og forskriftsendringen griper ikke inn i disse.

Fra 1. oktober 2011 vil foretak som har fått tildelt tollkvoteandeler for epleaft/-pulp/-konsentrat i medhold av konservesforskriften av 2002 kunne gis individuell tollnedsettelse i medhold av § 18b, uten hensyn til om kravet til minstekvantum er oppfylt. Dette fordi det på dette tidspunkt ikke vil være fastsatt noe minstekvantum. Muligheten for å få tollnedsettelse basert på den nye modellen vil først kun gis virkning fra 1. januar 2012, jf. § 18b første ledd annet punktum.

På tidspunktet for auksjon av EU-kvoten for epleaft/-konsentrat for kvoteåret 2012 vil det ikke være mulig å oppfylle vilkårene for å kunne være budgiver etter tollkvoteforskriften § 15 tredje ledd, ettersom man ennå ikke har fastsatt noe minstekvantum for avtak av norsk epleråstoff, jf. FAT § 18b annet ledd. For å delta på denne auksjonen vil kriteriet i stedet være at foretaket er tildelt tollkvoteandel for epleaft/-pulp/-konsentrat i medhold av konservesforskriften av 2002 § 8 for perioden 1. oktober 2010–30. september 2011.

Fordi det ikke finnes tilgjengelige forbrukstall som kan benyttes for rapportering i samsvar med den nye rapporteringsperioden etter § 18 d annet ledd, fordeles bærkvotene 2011/2012 i stedet ut fra innrapporterte forbrukstall for tidligere rapporteringsperiode – dvs. 1. juli 2010–31. mai 2011.

Med hilsen

Henrik Einevoll (e.f.)
avdelingsdirektør

Siv Tanja V. Durteste
seniorrådgiver